

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το SØ- og Handelsretten, με διάταξη της 31ης Οκτωβρίου 1997, στην υπόθεση Urjohn SA, Δανία, κατά Paranova A/S

(Υπόθεση C-379/97)

(97/C 387/19)

Με διάταξη της 31ης Οκτωβρίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Νοεμβρίου 1997, το SØ- og Handelsret, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Urjohn SA, Δανία, και Paranova A/S που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Εμποδίζει το άρθρο 7 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων ⁽¹⁾ ή/και τα άρθρα 30 και 36 της συνθήκης ΕΚ τον δικαιούχο του σήματος να επικαλείται το δικαίωμά του κατ' εφαρμογή του εθνικού δικαίου περί σημάτων, προκειμένου να αντισταθμίσει στην εκ μέρους τρίτου αγορά ενός φαρμάκου εντός κράτους μέλους την ανασκευασία του από το τρίτο αυτό πρόσωπο, επιθέτοντας το ανήκον στον δικαιούχο σήμα Χ, και στη διάθεσή του εντός της αγοράς άλλου κράτους μέλους, όταν το εν λόγω φάρμακο έχει διατεθεί στην αγορά από τον δικαιούχο αυτού του σήματος ή με τη συναίνεσή του στο κράτος μέλος της αγοράς με το σήμα Υ και όταν ένα πανομοιότυπο φάρμακο διατίθεται στην αγορά από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συναίνεσή του στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος με το σήμα Χ;
2. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 1 αν η εκ μέρους του δικαιούχου του σήματος χρησιμοποίηση διαφορετικών σημάτων στη χώρα αγοράς του εισαγωγέα ή αντιστοίχως στη χώρα πωλήσεων του εισαγωγέα οφείλεται σε υποκειμενικές περιστάσεις που συντρέχουν στο πρόσωπο του κατόχου του δικαιούχου του σήματος; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησής, ζητείται να διευκρινιστεί αν ο εισαγωγέας πρέπει να αποδείξει ότι η χρησιμοποίηση διαφορετικών σημάτων έχει ή είχε ως σκοπό την τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών (βλέπε συναφώς την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 1978 ⁽²⁾) (3/78, Centrafarm BV κατά American Home Products).
3. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 1 αν η εκ μέρους του δικαιούχου του σήματος χρησιμοποίηση διαφορετικών σημάτων στη χώρα αγοράς του εισαγωγέα ή στη χώρα πωλήσεων του εισαγωγέα οφείλεται σε υποκειμενικές περιστάσεις τις οποίες ο δικαιούχος του σήματος δεν μπορεί να επηρεάσει, μεταξύ των οποίων, σε ειδική προϋπόθεση που επιβάλλεται από τις εθνικές υγειονομικές αρχές ή από τα δικαιώματα επί του σήματος τρίτου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40 της 11. 2. 1989, σ. 1.

⁽²⁾ Συλλογή ΔΕΚ 1978, σ. 567.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε ο πρόεδρος του arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, με απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 1997, στην υπόθεση Emesa Sugar (Free Zone) NV κατά 1. Βασιλείου των Κάτω Χωρών, 2. Ολλανδικού Δημοσίου, 3. Ολλανδικών Αντιλλών, 4. Aruba

(Υπόθεση C-380/97)

(97/C 387/20)

Με απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Νοεμβρίου 1997, ο πρόεδρος του arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Emesa Sugar (Free Zone) NV και 1. Βασιλείου των Κάτω Χωρών, 2. Ολλανδικού Δημοσίου, 3. Ολλανδικών Αντιλλών, 4. Aruba που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Συμβιβάζεται με τη συνθήκη ΕΚ, ειδικότερα δε με το τέταρτο μέρος αυτής, το γεγονός ότι διατάξεις κατά την έννοια του άρθρου 136 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης περιέχουν ποσοτικούς περιορισμούς επί των εισαγωγών ή μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος;
 2. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα αυτό το γεγονός:
 - α) αν αυτοί οι περιορισμοί ή αυτά τα μέτρα λαμβάνουν τη μορφή δασμολογικών ποσοτώσεων ή περιορισμών στις διατάξεις περί καταγωγής ή σωρευσέως αυτών των δύο αντιστοιχώς;
 - β) αν οι σχετικές διατάξεις περιέχουν ή όχι μέτρα διασφάλισης;
 3. Προκύπτει από τη συνθήκη ΕΚ, ειδικότερα δε από το τέταρτο μέρος αυτής, ότι τα στο πλαίσιο του άρθρου 136 δεύτερο εδάφιο επιτευχθέντα αποτελέσματα — υπό την έννοια ευνοϊκών για τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη (ΥΧΕ) διατάξεων — δεν μπορούν πλέον να τροποποιηθούν μεταγενέστερα σε βάρος των ΥΧΕ ή να καταργηθούν;
- Αν πράγματι αυτό δεν είναι πλέον δυνατό, μπορούν ιδιώτες να επικαλεστούν το γεγονός αυτό στο πλαίσιο δίκες ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων;
4. Κατά πόσο πρέπει η απόφαση ΥΧΕ του 1991 [απόφαση 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 263 της 19. 9. 1991, σ. 1, όπως διορθώθηκε στην ΕΕ της 23. 1. 1993, L 15 της 23. 1. 1993, σ. 33)] να θεωρηθεί ότι ισχύει άνευ τροποποιήσεων κατά τη διάρκεια της αναφερόμενης στο άρθρο 240 παράγραφος 1 της απόφασης αυτής περιόδου των δέκα ετών, δεδομένου ότι το Συμβούλιο δεν έχει επιφέρει καμία τροποποίηση στην απόφαση αυτή πριν από τη λήξη των πρώτων πέντε ετών (της περιόδου) κατά την έννοια του άρθρου 240 παράγραφος 3 της απόφασης αυτής;